

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Elofizetési árak:		Videkre küldve:	
Helyben:		Helyben:	
Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.	Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.
Fél évre . . . 5 . . .	Fél évre . . . 8 . . .	Fél évre . . . 5 . . .	Fél évre . . . 8 . . .
Negyed évre . . . 2 . . .	Negyed évre . . . 4 . . .	Negyed évre . . . 2 . . .	Negyed évre . . . 4 . . .
Egy óra	Egy óra	Egy óra	Egy óra
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK IÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasabos petít sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű esetekben
 megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor
 4 fillér.

Az amerikai Kossuth-szobor és a sajtónk.

Írta: **Ifjabb Móricz Pál.**

A magyar sajtónak különös győngéit tárja fel az amerikai Kossuth-szobor ügyével tanúsított viselkedése, bánása is.

Már Amerikából írott levelében panaszkolta tiszteleletes Csutoros Elek ur, a clevelandi magyar református lelkipásztor, az amerikai Kossuth-szobor létesítésének egyik lelkes tényezője, hogy a magyar honi sajtó mily röviden végez ezzel az eseménnyel. Alig néhány soros híreσκében tárgyalja le a mozgalmat, az emlékszóbor állítást, mely a tengerentuli szétszaggatott magyarságot egy testté kapcsolja össze, mely a nagy amerikai nemzet előtt is tisztelet gerjesztőleg bizonyítja, kicsoda is, micsoda is hát a valódi magyar és hogy ki volt annak az egyik legnagyobb, egykoron Amerikában is ünnepeztetett vezére.

És mégis alig néhány rideg sorban siklik át a magyar sajtó az amerikai Kossuth szobor fölött! Buzdító, biztató, köszöntő szava nincs sem a tengerentuli testvérek, sem az érczbe alkotó debreczeni mester számára.

Mit bizonyít ez? A mivel mi már rég vádoljuk ezt a magát nyakunkra varrt, nemzeti és családi szentélyeinkbe avatatlant, sértő és romboló

kézzel betolakodó sajtót. Rongy, rontott, korcsosított, kiforgatott, hazug magyar nyelven csácsog hozzánk, de szíve nem szív a magyar nemzet vágyódó nagy, nemes, ősi érzések között dobogó szívével, a lelkének pedig idegen világoknak dicsőítése, idegen eszményeknek bálványoltárra állítása, romboló idegen tanoknak oltogatása a mételyes gyümölcsei.

Ime ilyen esetek bizonyítják, hogy voltaképpen mi is lehetne az igazi nemzeti sajtó? Midőn háborogva, keseredve tapasztaljuk, hogy míg pl. a ránk közbős és idegen Dreyfus esetenél éveken át összes hasábjait ez esettel dorombolták tele a tisztelt magyar újságok, hogy míg pl. a velencei öreg harangos torony rombadőlését nem győzik jajveszékelnit, hogy míg pl. egy nemzetünk előtt közbős fiatal, mulató legény ember, a bra-ganzai herceg költöttnek bizonyult esetéről napokon át undorító mesékkel botrányoztatták és mételyezték a jobbérzésű olvasókat, addig ellenben néhány hideg sorocskában, dermesztő és kiábrándító közönyös hangon siklanak át olyan, más nemzetek életében legelső helyen tárgyalt és ünnepeztetett példaként állított esemény fölött, amilyen az amerikai Kossuth szobor létesítésének és a napokban Budapesten történt átvételének és utbaindításának nemzeti eseménye volt.

Jellemző ez a példátlanul mostoha eljárás. Ajánljuk a lelki vak és kiskoru olvasóközönség figyelmébe, melyet valószínűsége orránál fogva vezet és amit, zsebel a szószátyár és ravasz üzér sajtó, amely a nemzeti életünk, erőnk, fejlődésünk és sorvasztó bajainkkal kapcsolt létfontos kérdésekkel szemben is hasonlólag mostoha, idegen lelkű. Már pedig higgyétek meg, a megbízható nemzeti sajtó hiánya az oka az oly sok oldalról panaszolt kijátszásunknak és hanyatlásunknak is.

A kóbor cigányok ellen.

(Törvényhatóságok az országgyűléshez.)

Ösrégi panasza már a vidéki törvényhatóságoknak, vármegyéknek és városoknak egyaránt, hogy a vándorcigányok ellen semmi óvintézkedést sem lehet tenni, mert nincs törvény ellenük és nincs oly általános jellegű intézkedés, vagy rendszabály, amelyek értelmében ellenük eljárni lehetne.

A vándorcigányok valószínűsége rémíti a falvaknak, sok helyt a városok környékének, mint például itt Debreczen környékén is. Semmi sem biztos előttük, sem a vagyon, sem az élet.

Amely vidéken tömeges rablások, betörések fordulnak elő, ott bizonyára kóbor cigányok vertek tanyát, vagy fordítva. Mily helyt a falu népe észreveszi, hogy kóbor cigányok telepedtek le a falu ajján, ott olyan veszedelem félelme vesz erőt, mintha sáskajárás fenyegetne. A vagyonbiztonság

Egy szabadsághős emléke.

Alsó-Turcsok turócsmegyei faluban, a melyet a Jánoshegyi fensík választ el a kör-möczbányai katlanszerű völgytől 1849. jan. 16-án Aulich hadtestének előőrsé állott. A nagy hó és kemény hideg miatt a hegy oldalokra nem állítottak őrszemeket, a mit Götz tábornok megtudván, egy pánszláv kém vezetése mellett a Pöckelsteini hegynyeret seregével megmászta s a Szent Antal szobornál tabortűz mellett sütkérező őrsapatot meglepte. Parancsnokuk Suska hadnagy, a ki epp az nap nyerte a tiszti rangot, homlokán golyótól találva elesett, a többiek megadták magukat. A váratlan meglepetés késő éjjel érte őket s a taluban levő honvédek a Jánoshegyi fensíkra húzódtak a Kör-möczbányán levő Aulichot pedig futárral értesítették a tamadásról. A tábornok pitymallatkor Horváth őrnagyot egy zászlóaljjal és több agyúval a baloldali fenyvesbe rejtette, Turcsok falu ellen pedig Marsovszky vezérlete alatt több rohamoszlopot indított. Az osztrákok a falu bejáratánál kidöntött fak-

ból hármas torlaszt emeltek, Frommayer Deuschmeister-ezredbeli kapitány a falu feletti juhakolba néhány száz katonát rejtett s így várták a honvédek tamadását. A roham oszlopok élén a tiroli vadászok nyomultak a falu ellen s a fenyves jobboldali kanyarulatán felállított ágyuk fedezete alatt a koresma előtt álló osztrákokra tüzeltek, s mikor ezek visszavonultak, elszántan a faluba törtek. Ekkor azonban a juhakolba rejtett pémetek kirohantak, a 142 főnyi honvédsapatot körülkerítették s megadásra kényszerítették. E balsikerű első roham után a második rohamoszlop élére Kemnitz Károly egy budapesti előkelő polgár családból való honvédőrnagy állott, csapata azonban az öldöklő puskatűzben inogni kezdett, mire a hős kardját bojtján karjára függesztve, két honvédet hónaalá kap s velők a koresma felé tör.

A honvédek e lelkesítő példára elszántan követik. Az osztrákok ezélba veszik a hóst, az egyik honvédet lelövik, egy másik golyóval az ő jobb karját zuzzák szét s Kemnitz is földre rogy. Az utána szurony-

szegezve előre törő honvédek megradnak s visszavonulnak.

Most már az osztrákok nyomainak elős az utszelen fekvő Kemnitzert szuronyokkal hét helyen keresztül szurják. Az osztrákok egészen az erdő alá nyomják vissza a honvédeket s ez idő alatt Pittner a turcsoki bíró fia s Lehoczky Pál, a koresmáros fia felkapják a hóról az eszméletlen levő daliás természetű hadnagyot, bevitték az ivóba, ott vértől ázott felső ruháját lehúzták, míg összezuzott jobb karját csak úgy szabadították meg, hogy ollóval véres ingujját levágták. A hős teste olyan volt, mint egy átlukgatott rosta. Lélegzetvételkor a levegő is hallatszott, átlukasztott mellkasán s a vér szörösögvé ki s be járt rajta. A teljes öntudatnál levő hóst midőn az elkeseredett honvédek az osztrákokat Horváth őrnagy zászlóaljának gyilkos kartács zápora és sortüze után a faluból kiverték, kettős bundába csavarva, szánon Kör-möczbányára vitték a város lelkes főbírájához Campione Sándorhoz, a hol tátongó sebeit azonnal ki-mosták, bekötötték, de már a legfondosabb

ekintetében, különösen nyáron nagy a veszedelem, mert ilyenkor a gazda a cselédséggel együtt a tanyán és a mezőn foglalatoskodik, a falu az öreg asszonyokra, gyermekekre és nyomorékokra van hagyva. Ilyenkor lába kél mindennek: szárnnyasállatoknak, ruhas-ládanak, elrejtett pénznek.

Télen az élet sem biztos a kóbor cigányok előtt. Megtámadják a vándorutásokat, a kocsin utazókat, sőt éppen e télen fordult elő, hogy egy kis vasuti állomást rohantak meg. Egy embert megöltek és a pénztárt kirabolták.

Ily körülmények között nem csoda, hogy a törvényhatóságok megelégték a rabló-garazdalkodást. Egymás után fordulnak a képviselőház kérvényeikkel, rendszabályokat, törvényt sürgetve a vándorló-cigány-csoportok ellen.

Legutóbb egész tömege a kérvényeknek érkezett a törvényhatóságokhoz. Így Árva, Liptó, Nógrád, Zemplén, Heves. Bács-Bodrogvármegyék, most Zalamegye és Szabadka városa fordultak a képviselőházhoz ugyanebben a tárgyban.

De maga az országgyűlés is több ízben foglalkozott ezzel a kérdéssel.

Legutóbb Hevesvármegye kérvényének kapcsán Szederkenyi Nándor és még tobban tették szövé az ügyet, mire Széll Kálmán miniszterelnök kijelentette, hogy a kérdés megoldását maga is melegen óhajtja, de a dolog nagy nehézségekkel jár.

Mindenekelőtt a községitörvényt kell reformálni és a letelepedésről kell gondoskodni.

A községitörvény reformja most készül. Azt hisszük azonban, hogy e kérdés oly égető és oly sürgős megoldásra vár,

apólas se menthette meg az életnek. Másnap jan. 19-én 40 éves korában meghalt és Suska hadnaggyal együtt teljes katonai gyászompával temettek el.

Sirját évek hossza során át friss virággal borította menyasszonya, aki mindig mély gyászban jelent meg elesett vőlegénye hamvainál. A hős nyugóhelyét eddig nagyon szerény kis sírkő jelölte. A Körömözbányai Magyar Egyesület azonban lelkes titkarának Bellaág Aladar főreáliskolai tanárnak kezdesére most diszes sírkövet állít a szabadsághősnek, amire röviden bevisik mindazt, a mit itt Kemnitzerről eimondtunk.

A hősről különben meghatóan emlékszik meg Pszotka Ferencz körömözbányai főreáliskolai tanár „Görgei Arthur a bányavárosokban 1849-ben” című nagyszabású történeti tanulmányában, amely a reáliskola értesítőjében jelent meg.

A diszes siremlék már elkészült s még a nyáron leleplezik. A sírkő homlokzatán ez a verssor áll:

Mely a hazaért elt, a hű kebel,
Földjét termékenyítve hamvad el.
Es szelleme a sír körül marad,
Tettekre intvén az utódokat.
(Eötvös, Mohács.)

A sírkő talapzatán apró betűkkel ez a sor van bevésve:

EZT A SIREMLÉKET
A KÖRMÖCZBÁNYAI MAGYAR EGYESÜLET
KÉSZÍTTETTE 1902-ben.

Bátori Schulez Bódognak, a szabadságharc vitéz honvédezedesének történelmi emlékekben olyan gazdag szülővárosa, a szabadsághős iránt tanusított kegyeletével újabb jelet adta lelkes áldozatkészségének és hazafiságának.

(F. M.)

hogy a n k é t e t kellene összehívni a vidéki törvényhatóságok részvételével és ezen az alapon bizonyára merülne fel oly üdvös eszmék, amelyek a kérdés megoldását előbbre vinnék.

Egy debreczeni származású kassai nagykereskedő és bír.

Almássy István

1573—1635.

II.

Almássy 1601 febr. 8—16 között 15111 frt. 51 $\frac{1}{2}$ dr. — tizenhat hó mulva 1602. június havában ismét 12369 frt. 28 dénár értékű árut vásárolt Bacsben. Első alkalommal készpénzül egyszerre kitudott fizetni 5600 frtot. De ez idő alattitthon is tett bevasárlásokat, egyszer (1601) 3700 frt, máskor (1602) 12627 frt. értékben. Két év alatt a boltjában talált és összeirt készlettel együtt raktaron 47957 frt. 89 dr. értékű aruja volt.

Ha tekintetbe vesszük, hogy a pénz azon időben sokkal értékesebb volt, — hogy vásárló képességét Accadi Ignác, a maiénal tiszterre többre bécsüli, vagyis a mai frt akkor tíz frtnak felelt meg: úgy tudjuk csak felfogni Almássy uram kereskedésének nagy mereteit. Hiszen azt a kereskedőt, ki 15—20 ezer frt. értékű árut vásárolt és egyszerre képes kifizetni 5—6 ezer frtot, a jelenkori nagy forgalom mellett is a nagyobbak közé számítjuk. Hát még abban az időben!

Pedig akkor a nehéz, lassu és drága közlekedési viszonyok között sokkal terheesebb volt, több gondot, fáradságot okozott, több rizikóval járt az üzleti élet mint mai napság.

Az árut szekereken szállították. Nagy Imre örökösének 155 hordó boruknak a mádi és tarczali hegyekről Kassára szállítása 1089 frt. 96 dénárba került, — az egész érték egy hatodába.

Az árutak szállító társzekereteket hány-szor kifosztották mindenféle utonálói tolvajok. Arra is volt eset a háborus időkben, hogy a kiralyparti városok kereskedőinek az áruit az ellenfél vezerei hatalmasul elvették. Kerekes említi, hogy Szegedi György kassai kereskedő adóssága fejében Törödsi Mihály debreczeni kereskedőtől 1400 drb. marhabort* vásárolt Henkel Lázár bécsi kereskedő részére. Utközben Boeska lefoglalta az egész szállítmányt és Kassára vitette. Henkel persze pert akasztott Szegedi nyakába.

Almássy maga is élénk összeköttetésben állott a debreczeniekkel, akiktől épen úgy vásárolgatott, mint eperjesi, löcsei, kismarki, szatmári kalmároktól. Az 1602. Magyarországon tett vásárlásai felsorolásainál ezeket a debreczeni üzleti felelt találjuk:

Földváry Dániel**) deáktól 1669 frt. értékű poszto mérhát, karasiát, fodor iglert (valószínűleg iglauri eredetű, finom vászonból gyolcsból, csipkéből készült női viselethez tartozó arucikket) vásárolt.

Kovácsy Mihálné debreczenitől 5 vég veres végű török patyolatot, fedelet (melyel a nők a haját, a homlokhoz szoritották, finom vászonból készült, himezték díszítették) ulmart (ulmi származású rövidáru lehetett) és selymet.

Vörös Bertalannétól pedig aranyos végű török patyolatot vásárolt, melyért ő fedelet, gallériát adott.

* Jellemző adat! Nemde?

** Földvári Dánielnek nemes Váradi Vigkedvű Pál és özvegye nemes Pipoly Anna ellen is volt némi követelése. Földváry Dániel különben senátor is volt. Debreczen városi jkv. 1623. 423 l.

Almássy ilyen nagy forgalom mellett nem csoda, hogy gyorsan gazdagodott és egymásután vett Kassán és a Hegyalján szőlőt, földet, házat. Majort. S nem csoda, hogy annyian fordultak hozzá kölcsönért, tehát bankári üzletet is folytatott.

Mintegy 15 év mulva felhagyott a kereskedelemmel, melyet hihetőleg sógorának, Nagy I.-nek adott át. Nem csak gazdag ember hanem a város egyik legértelmesebb és legbecsületesebb polgára volt. Az alföldi ember egyenes jellemét, értelmi képességét, melyet eredeténél fogva a természetű örökölt, tanultsága fokozta és fejlesztette. Vallásos ember, de nem rajongó és vakbuzgó, hanem szabadelvű gondolkozású. Azonban nem hiszem, amit Kerekes föltételez felőle, hogy református hitét Kassán a lutheránussal cserélte volna fel. Ebben épen nagynevű kortarsa, Alvinci Péter kassai református pap, Pázmán legkitűnőbb ellenfele bizonyosan megakadályozta.

Jó magyar és jó család apa, megbízható, becsületes, szorgalmas, takarékos és békességszerető, ahogy életirója jellemzi.

Mindezzel könnyű volt idegen származása mellett is kivívnia polgártársai bizalmát. 1606-ban már a communitás tagja, — 1607-től haláláig senátor. Közben háromszor viselt főbíróiságot. Csaknem allandóan gróf, vagyis a város javainak gondviselője***) — ispánja, egy ízben fizető és harminczad tiszt. Három ízben a város követe a pozsonyi (1617) a nagyszombati (1623) és a soproni (1625) országgyűléseken.

Ezen kívül is többször kiküldötte a város fontosabb ügyekben — a nadorhoz, Bethlen Gáborhoz és másokhoz.

Ő alatta épült és az ő nevét viseli kapuján, a kassai dom haranglábja, az Orbán torony. Bírósága alatt számos fontos helyi statutumot alkotott Kassa városa.

Erdemeinek elismeréséül II. Ferdinánd 1625-ben őt és a feleséget, mindkét ágon lévő törvényes örökösét nemességgel tüntette ki.

De már ő benne kihalt az új nemes család. Egyetlen szerelmes édes fiát Istvánt még életében elveszítette. A felesége is előbb meghalt. Ő maga 1635 nov. 20 körül követte szeretteit, amikor 60—62 éves lehetett. — Mint a város egyik legkiválóbb emberét, minden valószínűség szerint az Erzsébet székesegyházban temették el, amely akkor a protestansoké volt.

Vagyona szétfoszlott az atyafiság között. Főörököséivé keresztfiát, Liszkai Törös Péter ket gyermekét, Pétert és Gyurkát tette, akik azután a főutcán lévő házat ref. iskolának adták el. Helyén most apácza zárda és kath. tanítónőképző van. Mert a reformátusoktól később a bécsi kormány erőszakkal elvette e házat és az Orsolya szűzeknek ajándékozta.

Röviden összeszerítva ilyen volt Almássy uram élete. Mintaképe az igaz és hasznos polgárnak. Egy vegyes ajku, magyaroktól, németektől, tótoktól lakott városban „a magyar érzésnek, a nemzeti szokásoknak, nyelvnek egyik kiváló, nagytekintélyű képviselője“, mondia róla életirója. De, hozzátehetjük, képviselője, tipusa a magyar faj szívósságának, életrealóságának is.

Elismerés illeti tehát Debreczen részéről is, Almássy szülővárosa részéről, életiróját, hogy az „adáz politikai és vallási küzdelmek mezeje helyett e régi kereskedő boltzatos üzletébe és raktárába vezetett; az ember gyilkoló szerszám helyett a kereskedő mérlegét, a polczokon felhalmozott áruit, dübörgő ágyuk helyett áruk bevásár-

***) Kassa városának 26 faluja, erdei, pénzverő háza, hámorja, majorjai, téglavetői, malmi vannak e korban.

lására induló társzekereit, költői művek helyett kereskedelmi könyveit mutatja be a régi tanulságokra, okulásra nagyon is rá-szorult mai nemzedéknek.

Zoltai Lajos.

(Vége.)

Délutáni levél.

(Makó szinigazgatóhoz.)

Tisztelt igazgató uram, mint a magyar nemzeti szinművészetnek a régi nemesebb eszményeiért is elősmer-ten küzdő művészhez és igazgatóhoz, de mint Debreczen fiához is méltó és derék az indítvány, hogy a Csokonai-kör hasson oda, miszerint a debreczeni színház Csokonaink nevével: „Csokonai színház“ nak tiszteltessék a jövőben.

Nemcsak minden debreczeni embernek, de minden magyar embernek örömmel kell üdvözölni ezt a kedves, derék, magyar eszmét, mely a debreczeniek nagy hódolását is mutatná a város szüleit, a magyarság kiváló uttörő költője iránt. Ezt az eszmét tehát halogatás, fontoskodás nélkül, közös szeretettel valósítanunk kell. És aranybetűkkel kell az ősi, diszes multu, de hanyatlott szellemű színház homlokzatára írni „C s o k o n a i s z i n h á z.“

A Csokonai neve ezen színház homlokzatán bizonyosan felfogja idézni az erkölcsében, szellemében hanyatlott színházban a Csokonai erős magyar szellemét is. És a Csokonai színházban feltámadt szellem tovább harapódzni, tovább gyarapodni nem engedi ott az idegen szemetet, idegen undorságokat, idegen léhaskodást, fajtalankodásokat, a nemzeti szellemnek sirba ásását... Mert a Csokonai-színház, a Csokonai emlékének fertőztetése nélkül nem lehetne továbbra idegen czédaságok tobzódó lebuja, fertőztető nyilvánosháza, — ami hitünk ez. De bizonyosan az igazgató uram nemes hite, nemes czélja is, akit azért üdvözlünk a felvetett eszméjért. Üdvözlünk, de bizunk is abecsületes törekvésében, hogy majd a „Csokonai-színház“ ban a Csokonai erős magyar nemzeti szellemének és küzdésének iránya szerint is fog áldozni művész seregével. Csak ekkor lesz valóban „Csokonai színház“ ez a színház.

Szabad Hajdu.

NAPI HIREK.

Pap Zoltán Kossuth himnusza.

A tiszalöki választókerület népszerű és szeretett országgyűlési képviselője, Pap Zoltán doktor koszorus költő és országosan ösmert népdalköltő gyönyörű Kossuth-himnuszt szerzett. Szövegnek és zenének Pap Zoltán doktor a szerzője. A gyönyörű himnuszt az

országgyűlési függetlenségi párt is elfogadta és a Kossuth-párt budapesti hivatalos lapja, a F ü g g e t t e n M a g y a r o r s z á g adtáki s megküldi mindenhová, a hol Kossuth-ünnepet rendeznek. Városoknak, községeknek, függetlenségi köröknek, dalárdáknak és mindenféle egyesületnek díjmentesen küldik meg a himnust, mely négyszólamu férfikarra van írva. Nemes fájdalom vonul át a dallamon, mint Pap Zoltán minden nótáján. Azok az erzel-mek, melyek Kossuth nevének hallatára fel-lébrednek minden magyarban, érezhetők e dalban is. A hymnus Pap Zoltán tiszalöki, követ arczképével jelent meg.

Uj református püspökség

czim alatt a Budapesti Hirlap rövid, de érdekes hirt közöl. Azon ösmert mozgalom alkalmából, hogy a békés-bánati nagy ev. ref. egyházmegyéből három uj egyházmegyét alakítanak, azt a nyári szennációt is ujságolja a tisztelt fővárosi ujság, hogy azután az uj egyházmegyéket külön akarják választani a tiszántuli ev. ref. egyház-kerületből és „számukra uj püspöksé- get szerveznek. A temesvári őszi gyű- lésen fognak tüzetesebben foglalkozni az uj református püspökség tervével.“ Mi kétségbe vonjuk ezen uj püspök- ség szervezési tervnek a komolyságát, mert az ősi kapcsolatot nem oly könnyű szétszakasztani. Éppen azért hisz- szük, hogy illetékes helyről mielőbb leczáfolják ezt a kósza nyári hirt.

Szabolcska Mihály és a szászvárosiak.

Szabolcska Mihálynak, a kiváló költő- nek és papnak minden ösmertősei és tiszte- löi bizonyára örömmel fogadják ezt a hirt, hogy a temesváriak országos hírű költő papját, Szabolcska Mihály ev. ref. lelkész- meghívták Erdélybe lelkésznek. A szászvá- rosí ev. ref. első lelkészi állás, a mely pe- dig egész Erdélyben egyike a legjövédelme zőbb lelkészi állásoknak, üresedésben áll és a szászvárosi ev. ref. hívek erre az al- lásra hívják Szabolcska Mihályt. A szász- városiak pár hónappal előbb a második lelkészi állásra hívták meg a költő papot, aki azonban azt nem fogadta el. Az első lelkészi állásra szóló megkeresést azonban Szabolcska elfogadja és így a temes- váriak ismét ev. ref. lelkész nélkül ma- radnak.

A Vilmos huszárezred ünnepe.

Ötvennégy évvel ezelőtt véres ütközet volt Volta mellett az olaszok és az osztrák-armádia — között, melynek a magvát, erejét, éppen a magyar ezredek képezték. A csata már majdnem az olaszok győzelmével vég- ződött, mikor váratlanul megjelent a harc- téren ajelenleg Vilmos német császár ne- vét viselő és Debreczenben állomásozó 7-ik huszárezred s oly hősieesen har- czolt, hogy az osztrákok tényes győ- zelmet arattak az olaszokon. Ennek a csatának tegnap volt az évfordulója s az évforduló alkalmából a 7. Vilmos huszárezred a Csapó-utcai kaszárnyá-

ban ülte meg az évfordulót. Az egész ezred tisztikara, legénysége együtt volt, kikhez Máriássy alezredes inté- zett szép, hazafias beszédet, melyben visszapillantást vetett a kiváló huszá- rezred hadi dicsőséges multjára és buz- ditotta a legénységet a király és a haza iránti hűségre. Majd táborig mise volt és a misét szolgáltató lelkész az ezred di- csőségének dicsérete után gyönyörű szavakkal övta a katonákat, hogy az ön- gyilkosságtól tartózkodjanak, mert az a katona gyávaságot árul el, ki önkézevel vet véget életének, de emellett nagy bünt is követ el. Ez alkalommal vette át az ezredparancsnokságát az uj ez- redes gróf Czedtwitz. Délben, a ka- szárnyában fényes lakoma volt, me- lyen az ezred tisztjein kívül a hely- ben állomásozó s itt tartózkodó ezre- dek parancsnokai vettek részt. Az év- forduló alkalmából a legénységnek is örömnappja volt, a tisztikar megvendé- gelte őket.

Dobsa Lajos végrendelete.

A nagyváradi kir. járásbírósnál Ve- lyáczky Gyula járásbíró szombaton hirdette meg Becker István dr. kir. közjegyző he- lyettes előtt Dobsa Lajos, a Kosgyánban el- hunyt nagynevű drámaíró végrendeletét. Dobsa Lajos, aki dús gazdag ember volt s a nagy kiterjedésű kosgyáni hatalmas domi- nium ura, végakaratóval leányára testálta minden vagyonát. Az érdekes végrendelet, melyet IV. László költője tulajdon kezével írt, az özvegy halála után, vagy újól való házassága esetén, javagy leányának elhunytá- val az egész vagyont szigorú kikötésekkel a b. pesti magyar írók segítő egyes.-nek hagyja. Ha az egyesület a föltételeket el nem fogadná a hagyaték Dobsa Lajos akarata szerint Makó városára száll, ha pedig Makó sem akeceptálná a végrendelet kikötéseit, ak- kor — úgy intézkedik a különös testa- mentum — nyissanak pályázatot az ösz- szes magyar városok között: melyik vál- lalja el a hagyatéki vagyon kezelést. Az érdekes végrendeletet még 1883 július 23-án deponálta Dobsa Lajos Miskolezy Barnabás nagyváradi kir. közjegyzőnél. A végrendelet aláírása: Rottaresti Dobsa Lajos. A tanúk Tóth Ferencz és Hungar György.

Vérezgés a Látóképi csárdában.

Valahol az Ujváros felé vezető ország- uton van ez a látóképi csárda. Sok vér áz- tatta már ennek a csárdának a földjét. — Hajdanta sűrűn duhajkodtak ott a betyárok. Most is történt ott egy a betyárvilágba illő eset. Kovács Imre 50 éves földmives a látó- képi csárda szomszédságában aratott, midőn őt egy szintén böszörményi ember ismerőse a látóképi csárdába hívta egy pohár pálin- kára. Kovács követte a hívó szót és a nagy- ivóban történt azután, hogy a vendéglátó czimborája disznóölő kést rántott elő és kilencz súlyos sebet szurt Kovácsra. Azután pedig fenyegetődve, bántatlanul menekült a gyilkos. Ugyanis a kocsmában több arató volt a szemtanuja a jelenetnek, de nem merték a disznóölő késes férfiut feltartó- zatni, mert azzal fenyegetett mindenkit, hogy leszurja, a ki elébe áll. A súlyosan sérült Kovács Imrét a debreczeni közkörházba száll- lították be. Érdekes azon vallomása, hogy előzőleg még csak szóváltása sem volt a disznóölőkéses férfival, akiről csupán csak

annyt tud, hogy bősörményi ember és valamiféle kicsapott zsandár . . . A látóképi csárdának eza legujabb véres történet.

Nász a királyi ügyész családjában.

Galánffy János dr. debreczeni királyi ügyész családjában esküvő történt. A kiváló és rokonszenves ügyésznek testvérhugát, a szép és művelt Galánffy Agnes kisasszonyt nőül vette Marschalkó Gusztáv, a h.-bősörményi ev. ref. gimnázium egyik képzett tanára, a ki a tartalékban hadnagy is. Az esküvő szűk családi körben történt meg a h.-bősörményi Kálvinista-téri templomban, a hol Zsigmond Sándor esperes adta össze az új párt.

Bősörményi hírek.

Hajduböszörmény rendezett tanácsu városban a városi tisztújítás f. hó 24. dikére az az esütörtökre van kitűzve. A tisztújítás iránt nagy érdeklődés. — A hajduböszörményi ev. ref. gimnázium egyik tanári székére Bodnár Imre okleveles tanárt választotta meg az egyház. Az új tanár Bodnár Gábor hajduböszörményi birtokosnak a fia. — Langhammer Sándor betétszerkesztési hivatalnok eljegyezte Kövér Margit kisasszonyt. Kövér Demeter hajduböszörményi tanító kedves lányát.

A Simonffy-utcai piac megnyitását

ez ideig a piaci rendtartás megalkotásának, másfelől a Simonffy-utcai piacon épült vassátrak után kiszabott helypénzek megerősítésének késlekedése gátolta. De a tanács nem várhat tovább, nem csak azért, mert a bérházak boltjainak bérlői sürgetik az új piac be népesítését, — de azért sem, mivel ennek a piacnak nagy költségbe került berendezése már régen készen van. Ennélfogva egyik közelebbi ülésében elrendelte a tanács, hogy azon élelmi cikkek, amelyek a piaci szabályrendelet tervezete szerint a Simonffy-utcai piacon lesznek árulandók, folyó július hó 24. dikén a Simonffy-utcai teren helyeztessenek el. Tehát a megnevezett naptól fogva a gazdasszonyok az új piac keleti részén fogják megtalálni a libakertesek kivételével a bolgárok és minden egyéb konyhakertészek által termelt és eladásra kitett zöldségműveket, nemkülönben a gombaféléket. Továbbá a tér nyugoti részén a tej és tejtermékeket; a nyulakat és vadféléket a vassátrakban; a halakat és rákokat a kut körül lévő részen. A barna kenyér és a vidékről behozott kenyér árusai pedig ugyanezen naptól fogva csapó utcáról, hová ideiglenesen kerültek, vissza mennek a gróf Dégenfeld tér északi oldalára. Mihelyt a vassátrak helypénzere vonatkozó közgyűlési határozat jóváhagyva leérkezik, első sorban a koppasztott szárnyasok, malaczkok, juhok és bárányok árusítására adják ki a Simonffy-utcai piac vassátraikat.

Baleset a vasuti műhely telepen.

Végzetes baleset történt a debreczeni államvasutak műhelytelepén. Schreier Emil lakatossegéd a műhelytelepen a kémény-

seprők számára vas mászólétrát erősi ott fel egyik iparkéményhez. Eközben, fent a magasban, megszedült és mintegy öt méter magasból lezuhant és most a városi kórházban ápolják. Igen súlyos belső sérüléseket szenvedett.

Kortés világ a fináncz-kuglizóban.

Kortés világ lehetett volna a fináncz kuglizóban, mely Debreczen uri köreinek egyik legkedvesebb, fesztelen baráti szórakozó és találkozó helye, ugyanis a nagy és népszerű egyet vasárnap este 6 órakor tartotta évi rendes közgyűlését, mely a tisztújítással is egybekötve volt. Azért használjuk, hogy kortés világ is lehetett volna a fináncz-kuglizóban, amennyiben arra az alkalom megvolt, és hogy mégsem volt kortés világ, annak oka az, mert az egyet igazi baráti kört képez és egyértelműleg szokott megállapodni mindenben, így a választásokat illetőleg is. Most is nagyobb ellenkezés nélkül történt meg a tisztújítás. Elnök lett újra, egyhangulag Faust Elek, első alelnök Konez Elek, másodalelnök Oláh Károly, főjegyző Joga Mihály, aljegyző Rásó István, pénztárnok Szücs János. Választottak ezeken kívül huszonnégy választmányis több számvizsgáló bizottsági tagot s diszelnökül megválasztották Dalmi Kálmánt. A választást nagyon természetesen „diszkuglizással” fejezték be és az áldomás sem maradt el, amint annak Kerek uram is megmondhatója.

Katonai igazságszolgáltatás.

Szombati számunkban jeleztük, hogy Stern Mihály a debreczeni 39. gy. ezred közlegénye, ki már októberben szabadult volna a katonaságtól, a szabó műhelyben pénteken este melibe lötte magát és súlyos sérülésével a kórházba szállították. Akkor már azt is megirtuk, hogy a szerencsétlen katona örmesterének áldozata lett. Kozma Imre örmester folyton ütötte-verte a szegény katonát s esütörtökön is agyba-főbe verte s hogy a további bántalmaktól, kínzásoktól megszabaduljon, megakart válni az élettől. Az öngyilkosság érthető izgalmat keltett a Pavillon kaszárnyában annál inkább, mert az „örmester urnak” az elmúlt héten Stern a második áldozata. Azonnal vizsgálatot is tartottak, s a helyettes szárnyparancsnok (a kapitány szabadságon van) megkérdezte Stern bajtársait, nem tudják-e, miért lett öngyilkos? Senki sem szolt, de végre Sternnek egy bajtársa előállott s megmondta az igazat, hogy Kozma örmester kínzásaitól akart szabadulni. Hogy mi történt ekkor? A katonát, ki megmondta az igazat, zárták börtönbe. Kozma örmester ur pedig tovább is kizozhatja a szegény katonákat. Ez a katonai igazságszolgáltatás.

Debreczeniek a Tátrában.

A kies Tátralomniczi fürdő igazgatóságának vegyes, magyar-német nyelvű, legujabban kiadott jelentése szerint a fürdőben — Debreczenből — Rottler Béla királyi táblai bírósági és Moskovits Imre m. á. v. hivatalnok nyaralnak.

Változás a tetétleni papságban.

Mint értesülünk, a tetétleni papságban változás történt. Nevezetesen a te-

tétleni ev. ref. egyháznak régi, érdemes lelkipásztora, Soltész Farkas, aki vármegyénk életében is tevékeny részt vesz, lelkészi állásáról lemondott. A tetétleni presbyterium vasárnap foglalkozott a lemondással és Zsigmond Sándor esperes elnöklésével tartott ülésében kimondotta, hogy a megüresedett lelkészi állást meghívás útján töltik be és pedig a jelenlegi helyettes lelkészt Baróthy tiszteletest hívják meg a papságra.

Szávay Gyula Nánáson.

Szávay Gyula, a debreczeni Kereskedelmi- és iparkamara titkára Hajdunánásra utazik ki. A nánási ipari viszonyokkal óhajt megismerkedni. Ha majd a titkár ur megismerkedik a helyi viszonyokkal, — ekkor látni fogja, hogy miként lehetett tönkre tenni egy nagy községnek az egykor virágzó és a lakosságnak jövedelmező háziiparát és pedig állami segélyezés mellett. A tönkretett nánási szalmafonó ipart értjük.

Ki lett az új debreczeni kántor?

Sokat foglalkoztat ez a kérdés? Most már felelhetünk rá. A pacsirta-utcai fiutánítóssággal kapcsolott új templomi kántorságot tegnap töltötte be a presbyterium. Kovács Mihályt választották meg kántornak és orgonistának, mint aki már régebb idő óta segédeskedett ez állásban. Több érdemes pályázó maradt le mellette, mint Kremán Sámuel, a ki első helyen volt jelölve, de csak 15 szavazatot kapott; azután Ráczy Árpád, Horváth Lajos, Alföldi Béla, a kik azonban meg ennél is kevesebb szavazatot kaptak. Kovács Mihályt 42 szavazattal választották meg debreczeni kántornak.

Az elbíráló bizottság tagjai.

A Némethy Lajos halálával megüresedett egyik debreczeni papságra most van a pályázat hirdetve. A pályázatnak elbírálására kiküldött bizottságba rendes tagokul Szinay Gyulát, Dicsőfi Józsefet, póttagokul Kovács Józsefet, Somogyi Pált választotta meg a presbyterium.

Levél Herkules fürdőből.

Egy debreczeni fürdővendég írja a Herkules fürdőből: Herkules fürdőben ez évi idény szokatlanul élenk, csak úgy hemzseg a fürdővendégsereg s pezseg a jó kedvtől, melyet a fürdőigazgatóság helyes intézkedései hatalmasan leolditotnak. Ott időzik jelenleg kurában az ország több előkelő egyénisége: Odescalchy herczeg, Szécsényi gróf főispán, Kristóffy és Pildner orsz. képviselők családjakkal, Kossuth Ferencz stb. Igen érdekesek a sok szenvedő alak mellett a feltűnő számmal odasereglett elhizottak, kiket a dr. Klein Eberhard fürdőorvos által szivbaj és elhizás ellen ott meghonosított és sikerrel alkalmazott gyógymódok vonzottak oda. Mintha már nem is volna annyi nyomor az országban!

A III-ik kerületi szülész nő lakása.

Bondor Bertalané szül. Benedek Jolán, III-ik kerületi szülész nő, ki eddig a Fazekas Mihály-utczában lakott, lakását Kossuth-utca 58. sz. házba helyezte át.

Az István-gőzmalom munkásai

fényesen sikerült mulatságot tartottak a Margitfürgő dísztermében. A munkás dalárdája ezuttal mutatkozott be először. Sikert a bemutatkozás, de a multság is, melyen vig tánczközött szórakoztak a megjelentek. A tánczvigalman jelen volt hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: Békésy Istvánné, Szatmáti Istvánné, Varga Ferenczné, Lukács Ferenczné, Dalmi Ferenczné, öreg Nagy Józsefné, ifjú Nagy Józsefné, Katona Józsefné, Engi Sándorné, Szekeres Györgyné, Nagy Józsefné, Vékony Balintné, Szilágyi Jánosné, Bánky Ferenczné, Katona Józsefné, Kiss Bálintné, Papp Istvánné, Kállai Sándorné, Kovács Józsefné, Várady Józsefné, Lendvai Jánosné, Fekete Antalné, Tarcsy Györgyné, Szabó Istvánné, Fekete Sándorné, Faragó Jánosné, Szabó Ferenczné, Békésy Jánosné, Szakács Ferenczné, Nagy Jánosné, Varga Józsefné, Bencze Istvánné, Szalkai Ferenczné, Krupa Ágostonné, Kaszás N-né, Gacsárdi Istvánné, Papp Jánosné, Gombos Józsefné, Lévai Istvánné, Szabó Józsefné, Fehértai Józsefné, Vecsei Sándorné, Kiss Györgyné, Hangyán Ferenczné, Balogh Lajosné, Lagányi Sándorné, Morvay Gáborné, Kovács Józsefné, Kádár Józsefné, Oláh Istvánné, Faragó Sándorné, öz. Erdélyi Istvánné, Konteczkó Bertalanné, Várián Gáborné, Szaluk Károlyné, Orosz Istvánné, Gyulai Sándorné, Tóth Jánosné, Dániel Miklósné, Nagy Istvánné, Puch Antalné, Mike Jánosné, Varga Istvánné, Bodnár Jánosné, Boross Istvánné, Alföldi Józsefné, Kádár Andrásné, Alföldi Mihályné, Vida Sándorné, Szabó Jánosné.

Leányok: Fülöp Rózika, László Mariska, Bundy Eszti, Csobay Eszti, Csarvaji Eszti, Dalmi Sarika, Dalmi Juliska, Lukács Eszti, Balogh Juliska, János Mariska, Gulyás Juliska, Gulyás Róza, Tóth Mariska, Tóth Juliska, Hajdu Juliska, Engi Vilma, Bancsi Annuska, Szekeres Eszti, Kiss Eszti, Némethy Mariska, Kerékgyártó Anna, Pesti Juliska, Horming Eszti, Kerekes Eszti, Makray Zsuzsika, Kokas Zsuzsika, Nagy Róza, Csapó Vilma, Szabó Juliska, Kozma Eszti, Szakács Irén, Szakács Juliska, Békési Erzsike, Nagy Mariska, Bencze Mariska, Horog Eszti, Antal Erzsike, Antal Mariska, Papp Róza, Balogh Róza, Kaszás Erzsike, Nagy Juliska, Balogh Juliska, Szabó Mariska, Jóna Eszti, Ladányi Juliska, Murvai Róza, Tatár Erzsike, Gömöri Sarika, Kurucz Eszti, Szekeres Eszti, Kádár Eszti, Oláh Juliska, Erdélyi Zsuzsika, Lovassy Juliska, Csáky Mariska, Csáky Juliska, Fogaras Mariska, Szekeres Margit, Nagy Erzsike, Nagy Eszti, Pajtás Regina, Serdült Eszti, Justyák Berta, Alföldi Mariska, Spál Matild, Spál Aranka, Szabó Rózika, Szabó Erzsike.

Jövöheti bűnügyi főtárgyalások.

Julius hó 21-én Hétfőn Nagy S. János ellen hatóság elleni erőszak büntetvéért, Csibi István ellen lopás büntetvéért, Julius hó 23-án Szerdán Kövér Lajos ellen hamis tan. büntet. Szlavik József s társa ellen lopás bünt. Klein Adolf ellen, összbüntetés. Julius hó Julius hó 24-én Csüförtökön. Fazekas Antal ellen, s. t. sért. büntetvéért. Papp Áronné ellen, gond. elkövet, hamis eskü büntetvéért. Julius 25-én Pénteken — Itélethirdetés.

Szarkairtás.

Hajduböszörményben tulságosan elszaporodtak a szarkák. A szarka falánk és kártékony állat, végre is megfogyott a városi tanács türelme s „vérdíj“-at tűzött ki a szerencsétlen állatok fejére. Aki ennyi, meg ennyi szarka halált okoz, ennyi, meg ennyi jutalomban részesül. Mert nem csak a közhelylyé vedlett Kecskeméty elfogatásának örvendeztek volna elfogói, hanem Böszörményben tódult a hajsza a szarkák fejére is, mely szintén bizonyos summával járt, ha nem is 10.000 koronával. S így esett meg az eset, hogy a szarkairtás gyilkos évadjának leteltével 1117 szarkafej, 550 kisebbrendű és 414 tojás maradt a harcztéren. Hogy hány szarka menekült meg ép bőrrel, nem tudjuk. Csak arról értesülünk, hogy a szarka hadjárat, a városi ebadó pénztárnak rovására 426 korona 68 fillérbe került Nem is költséges hadjárat!

Debreczeni rövid hírek.

A katolikus temető csőze egy öngyilkosságot akadályozott meg tegnap. Észrevette, hogy egy fiatalasszony kötelet köt egy magas fára, ezután leborul és sir, imádkozik majd kiakarja vegezni magát. A csőz az öngyilkosságot megakadályozta. A siró-rívó fiatalasszony a rendőrségen azt vallotta, hogy azért akart megvalni az életből, mert az ura rosszul bant vele. — **A Debreczen-Nagyvárad villamos vasut** ügye csak papíron halad előre. Most annyi történt, hogy a kereskedelmi miniszter az engedélyeseknek egy esztendőre ismét meghosszabbította az előmunkalati engedélyét. Talán legjobb volna automobil közlekedést rendezni be. — **A debreczeni szabadságzóbor** atvetelére kiküldött alkalmi negyes bizottság ma Budapestre utazott. Kedden veszik át az ercezbíró szobrot, Tóth András szobrászmester, az alkotó mester jelenlétében Hirmann Ferencz érezőtő. Ezután Debreczenbe szállítják a szoborművet, hogy az augusztus második ünnepére felállítsák és előkészítsék a teleplezést. — **A debreczeni református egyház** vagyona 1901-ben 2.047.694 korona 62 fillér. Egy év alatt 70.181,73 korona a tiszta növekedése. A Maria Terézia alap tiszta növekedése 18.451,04 korona. Azonban a koldusárpoldai alap sorsa kétségbeesítő, ennek a fenntartására sürgősen intézkednek. — **Különös eset történt** a Csapó-utcai 24 ik számú házban, Santa István asztalos mester műhelyébe vetődött Balog János helynélküli asztalos segéd. Megengedték neki, hogy ott kipihenhesse magát. Tehát lefeküdt a műhelyben, de oly mély álomba merült, hogy meg este hat órákor sem tudták felkeltetni. A hiában való költögetés után a kórházba szállították, de ott sem ébreszthették fel, így nem valószínű, hogy megmergezte magát és így többé nem is ébred fel a mély alomból. — **Két vásott fickó** szokatlan módon állott boszút a gazdáján. Varga Peter és Kiss Imre Dien János gazdálkodónál szolgáltak a Gólya-utczában. Miután gazdájok elesapta őket, boszúból, valóságosan megostromolták a gólya-utczai házat. Középort zuditottak reá, több ízben is. Mikor pedig észrevették a lakók és a környékeliek üldözöbe vették őket, ekkor futásra szántak magokat. Azonban a díszes társaság több tagját felösmerték és így a rendőrség elszámol velök. — **Allandó istentisztelet** lesz ezután a Csapó-kertben a jövő héten le. Az egyháztanács Kovács János ev. ref. lelkészt elemiiskolai

felügyelőt bizta meg ezen lelki gondozással. — **A református egyház** két papja kezdte meg illetőleg kezdi meg a nyári szabadságát. Mitrovics Gyula már a múlt héten ment hathetes szabadságra, mely idő alatt Kiss Tamás helyettesíti. Könyves Tóth Kálmán ispotályi lelkész pedig e héten megy fürdői üdülésre, a lelkészi teendőket Sáfrány Lajos tanár végzi, az ispotályi felügyelősegen pedig Legányi Gyula orvos. — **Roncsik főszámvevő** megkezdette tanulmányutját. Most Győrben tanulmányoz. — **Az ezermester Leidenfrost Armin** vasárnap este tüzijátékot rendezett a Nagyerdőn. Az ingyen látványosságnak természetesen akadt nézője. — **Kamarai közlemények.** A m. kir. csendőrségnél f. é. január 1-től 1904 december 31-ig haszonvehetetlenné való felszerelési és egyéb cikkek értékesítésének szerződésileg való biztosítása tárgyában kibocsátott hirdetmények és szerződési feltételek kamaránknál kaphatók. — A m. kir. államvasutak igazgatósága a szükséges gyapju kenőpárnák és paszományezikkek mennyiségét, minőségét és méreteit föltüntető úrlapokat kamaránk rendelkezésére bocsátotta. — A tárgyalás f. év augusztus 5-én leend. — A m. kir. csendőrség számára az 1903. évi január 1-től 1905. december végéig szükséges felszerelési cikkek szállításának szerződésileg való biztosítása tárgyában kibocsátott hirdetmények és szállítási feltételek kamaránknál kaphatók. — A m. kir. államvasutak igazgatósága folyó évi augusztus 12-iki lejáratával nyilvános árlejtést hirdet festett, hasított birkabőrök, bőrpórtárczák, westizghouse lékek tömítésehez való bőrtárczák beszerzésére. — **Jekelfalussy Lajos altábornagy**, egykor a debreczeni honvéddandárnak népszerű parancsnoka, jelenleg közhadügyminisztériumbeli osztályfőnök és a honvéd miniszteri szék egyik komoly jelöltje Debreczenbe érkezett és néhány napot tölt itt a rokonai körében. — **Magas rendjellel** tüntette ki az oroszok czárja Windisch Graetz Hugó századost, a debreczeni 7-ik, Vilmes huszárezred egyik kiváló tisztjét. A császári orosz Szent Szaniszló rend I. osztályát adományozta neki; most ő felsége a király is megengedte, hogy a nevezett tisztur a magas rendjelt elfogadhassa és viselhesse.

Kardpárbaj jobb és balkarral.

Szeghalmon Sárrethi Kornél ügyvédje lölt pletykából kifolyólag provokálta Reck Géza birtokost és Popovics Viktort. A párbajt egy időben tartották s Sárrethi először Popovicssal vívott, aki Sárrethi jobb karján két könnyű vágást ejtett. Az ügyvédjelölt ezután balkézével vívott meg Reckkel és hatalmas mély vágást adott fejére.

A beruggott kecske.

A „Székesfehérvár és Vidéke írja ezt a jóízű dolgot:

Nem aféle két lábú kecskéről van szó, a milyent berugva már mindnyájan láttunk Bicskén, hanem igazi négy lábú kecskéről. Az eset a következő: Kalmár Pálék Pestről vendéget kaptak. — A fővárosból vendégeket kapni az nem valami csekélység, meg is kell a fővárosiak ezen leereszkedését hálálni és pedig egy kis jó ebéd alakjában. Készített is az asszony finom kirántott csirkét salátával. A csirke felesleges volt, de a saláta sehogyan sem eszött. Tessék hát ebből a salátából, ezt direkt a tekintetes urak számára hoztam. — kínálhatja a gazdaasszony. — Megvalljuk őszintén, a csirke kitérő, de a salátának valami különös íze van. — Kalmárné is megízleli

és csakugyan meggyőződött arról, hogy a saláta élvezhetlen, — rossz az ecet. — Hogy a salata kárba ne vesszen, oda adták a kecskének. A kecske jóízűen fel is falta azt, de néhány percz múltán elkezdett rettenetesen mekegni, ugrálni és bukfenchezni, — Jézus, Mária! Mi baja ennek a kecskének? Rögtön állatorvost hívtak, a ki úgy vélekedett, hogy a kecske meg van veszve. — Nincs kutya a háznál? — Volt, kérem alásan, de megdöglött. — Megdöglött? Gyanus, nagyon gyanus, ki kell asni és fel lesz bonczolva. — De kérem alásan, már öt esztendeje annak. Ja, vagy úgy, miért nem mondta ezt mindjárt? — A mint így a férfiak tanakodnak, az asszony jajveszékelt, mi lesz az ő drága kecskéjével, betoppan a szatócs. — Szomszéd asszony, meg van-e még az ecet, a mit vitetett? — No hisz finom ecetet küldött, mondhatom: a tekintetes urak meg sem ehatték a salátát, annyira elrontotta; a kecske ette meg. — El am, mondja a szatócs, mert ecet helyett két koronás szilvóriumot küldtem. — Akkor, mondja a még mindig jelenlevő állatorvos nagy páthossal, konstatom, hogy a kecske be van rugva. Ugy is volt. A kecske reggelre kialudta mamarát és úgy leadta a tejét, mint a parancsolat.

Tanuló felvétetik

Klár Adolf Börkereskedőnél Miklós u. Piacz nteza sarok.

Uj református püspökség.

(A békesbányai egyházmegye felosztása.)

A „Szeged és Vidékéből“ vesszük át ezen a református köröket érdeklő közleményt, melynek a jelentőségével egyébként röviden máshelyütt foglalkozunk:

A Bekésvármegye ev. református papsága köréből indult ki legelőször az a terv, hogy a bekés-bányai egyházmegyét, amely legnagyobb az országban, püspökséggel egyházmegyei kerületté szerveznék három új egyházmegyével. El is készítették erre nézve a tervet. Az egyházmegye akként kerekítették ki, hogy Bekésvármegyével megalakítatnék a bekési egyházmegye. Csongrádvármegyével, a csongrádi egyházmegye és Csanád, Torontál-, Temes- és Krassó-Szörényvármegyékből, mint amelyek igen kevés ref. hívőkkel bírnak, szerveznék a bánati ref. egyházmegyét.

A három új egyházmegyében a ref. hívők száma 200 ezer, amely így oszolna el: a bekési ev. ref. egyházmegyében 100 ezer, a csongrádi ev. ref. egyházmegyében 80 ezer és a bánati ev. ref. egyházmegyében 19 ezer lenne az ev. ref. hívők száma. Szó esett a tervezésnél arról is, hogy esetleg csak két egyházmegyét szerveznének. Ez esetben az egyik egyházmegye a bekési, a másik a csongrád-bányai egyházmegye lenne.

Ez esetben a ref. hívők arányosan megoszolnának két egyházban, míg ha három egyházmegyét állítanának föl, úgy a száz ezer ref. hívővel bíró bekési egyházmegye mellett nagyon szegény egyház lenne, a 19 ezer ev. ref. lelket számláló bánati egyház.

Ezt a tervet az egyházmegye papsága és presbyteriuma keresztül akarja vinni már a temesvári őszi gyűlésen. Az egyházmegye határozatát aztán a tiszántuli ev. ref. kerület gyűlése elé terjesztik, amely ha azt jóváhagyja, úgy nyomban megtörténik az egyházmegyék kikerekítése. az új espereseknek és egyéb hiányzó papságnak, presbytereknek és tanácsbíráknak a megválasztása.

Azok, kik a mozgalom élén állanak a terv mielőbbi keresztülvitele mellett éppen e választásokkal érvelnek. Ugy mondják, hogy az egész ev. ref. egyház érdeke, hogy minél több ev. ref. egyház érdeklődését nyerje meg az egyháznak. Erre pedig legalkalmasabb, ha beválasztják őket az egyházmegye tisztikarába.

Ha a három új egyházmegye felállítatik, a ref papság keresztül szándékozik vinni, hogy miután ezen egyházmegyék a roppant kiterjedésű tiszántuli kerületnek úgy is a felét teszik ki, ezek kiszakítottassanak a kerületből és új püspökség szervezésével külön ev. ref. kerület alakíttassék.

Kivégzett biharmegyei katona.

A váradi „Szabadság“-ból olvassuk:

Hihetetlen hírt jelentenek nekünk Nagyszalontáról. A jelentés szerint az elmúlt ősszel Nagyszalontán Kordó József 18 éves parasztleányt önként jelentkezett katonai szolgálatra. A fiatal legényt besorozták és beosztották a budapesti 16-ik huszárezredhez, ahhoz az ezredhez, amelyben előfordult brutálisokról, tömeges öngyilkosságról annyit írtak a lapok. Kordó József tehát ősz óta Budapesten volt katona.

Ma szülei — a hozzánk érkezett jelentés szerint — megdöbbenő, lesújtó hírt kaptak fiokról. Hivatalos értesítés érkezett ugyanis hozzájuk, a mely katonás rövidséggel azt adta hírül, hogy Kordó József kardot emelt hadnagyára és megszúrta. Ezért a hadbíró-ság halálra ítélték és a halálos ítéletet — durch Pulver und Blei, ma délelőtt végre is hajtották rajta.

Igy szól a mi szalontai jelentésünk, a melyet teljesen hihetetlennek tartottunk, annyival inkább, mert a budapesti lapok az esetről egy szót sem írtak, pedig az ilyesmi nem szokta elkerülni a lapok figyelmét.

A szalontai főszolgabírósnál és a szalontai község-házban azonban — kérdezősködésünkre — sem határozott megerősítést sem határozott cáfolatot nem kaptunk. Az esetről mindkét helyen annyit tudnak, mint a mennyi jelentésünk mond, de hogy a Kordó családhoz érkezett irás hiteles-e és mik az előzményei — azt nem tudják. Annyi bizonyos csak, hogy a Kordó család sírja és gyász lja állítólag elvesztett fiát.

Természetesen* hogy az egész feltűnő hírt így a legteljesebb fentartással közöljük és érdeklődéssel várjuk cáfolatát, vagy megerősítését.

Egy debreczeni diák levele a Tátrából.

Egy kedves, hangulatos, levelet küldünk itt. A magas Tátrából, Svedlér nevű városkából írta a debreczeni főrealiskolának egyik kitűnő növendéke, a fiatal Tóth Árpád, András mester fia ezt a szép levelet.

Azért közöljük ez ügyes levelet, mert ama hős, kellemes tájról olvasni ilyen szépen festő, üde hangú levelet magában véve üdülés, ha nem is testi, de lelki üdülés ebben a tikkasztó, izzó hőségű Debreczenben. Ime így hangzik a debreczeni diák kedves, szép leírású levele:

Svedlér, 1902, július 17.

Legutóbb kelt levelezőlapomon azt írtam, hogy másnap levelet fogok írni; ez

azonban egyelőre nem látott körülmény miatt mára maradt. Az előre nem látott körülmény a környék legmagasabb hegyére: a „Buchwaldra“ való kirándulás volt. Ez azért volt előre nem látott körülmény, mert én a levelezőlapot délelőtt, közvetlen a posta elindulása előtt írtam, míg a kirándulást délután határoztuk el. Ezért tehát a levél elkészése miatt kérem szives elnézésüket. A kiránduláson a következők vettek részt: Oravecz okl. néptanító, a ki vezetőnk volt, az Oravecz öcsöce: Alfréd, Lajos, Bethlendy (a ki szintén mint vendég volt itt), Richweisz (iglói diák), Démuth (gyöngyösi diák) és én.

Koran reggel indultunk utnak, s félórai gyaloglás után a hegy lábához érkezünk. Köröskörül a réteken már kaszálták a szénának valóit, s ugyancsak megbámultak bennünket, azt hívén, hogy valami világgjáró turisták vagyunk azokkal a hosszú, cifra hegymászó botokkal. A hegy lábánál egy fenyes kezdődött, melynek hűvös lombjai alatt pihentünk egyet, s azután hajrá! fel a meredeknek! A nagy, szűles fenyek között hűvös szellő lengett, ők pedig nagy fejüket, koronájukat összehajtván sugdosódnak látszottak, mintha kérdezték volna: mit akarhatnak ezek itten? Mikor mintegy negyedórai ut után túltünk az erdőn, s visszapillantottunk, nagy magasságban voltunk már. Azontul nem következett már több erdő, csak zöld legelő, kaszáló mindenfelé, de mind igen meredeken, úgy hogy én nagyon csodálkoztam rajta, hogy lehet itt kaszálni? Csodálatom még inkább nőtt, mikor a meredek hegyoldalon kerékvágásokat pillantottam meg: hát még kocsival is lehet itt járni? Dacára annak, hogy sik területen voltunk, nem éreztük oly nagyon a nap melegét, mert nagyon magasan voltunk már, úgy 1000 m. körül.

Rövid idő múltán a csucson voltunk, két hatalmas sziklafal között. Felkapaszkodtunk a sziklákra, s ezeknek csucsaról tündéri panoráma nyílt meg előttünk.

A messze távolban körvonalozódtak a magas Tátra égbenyuló ormái, melyeket mint valami báronyotakaró borított el a hó... A nap sugarai pirosra festették a hólepet, s a csucok körül csöndesen gomolyogtak a felhők... Lenn a völgyben mintegy 10-12 város hevert szétszórva a mélyben, kis fehér foltok, mint a réten legelő csordák tehenei messziről nézve... Távol, nagyon távol emelte méltóságos fejét előttünk a lomniczi csucs, szazontul hosszan, vízszintesen húzódott az ország határ-lánca, elveszve a kora reggeli ködben. — Közelebb a Királyhegy nyílt a magasba, mint egy óriási kéz, melynek markába egy csomó hó van szorítva. Körötte egy felhő sem volt, s ez jó jel, mert a néphit szerint aznap eső nem lesz. Nem is volt... A sikon pattogó tűz lángot szítottunk s szalonnát sütöttünk... Rövid pihenés után megindultunk — lefelé. Még egy bucsupillantást vetettünk a tündérszép vidékre, a közelben emelkedő hatalmas Branýisz-kőra, hol 49 ben oly sok dicső honvéd piros vére flikt, és hol a dübörgő nehéz ágyuk nyomán takarta virág fakad. Azután lefelé kezdünk futni... A meredek lejtő megtízszerezte futásunk gyorsaságát, úgy, hogy 15 percz alatt lent voltunk... Felettünk a hegyen sápitó sváb atyafiak álltak, kiknek a szénáját szanaszét rugdaltuk s kik rémüldözve kiabáltak: „Ó máj Háj, ó máj háj!“ (Ó, meine Heu!)...

A völgyben ismét félórát gyalogoltunk haza a faluba, átgázolva az élénk kanyarodó patakot... Három óra körül értünk haza, délután. stb.

Árpád.

Kik akarnak postások lenni?

Csatth postaigazgató közli velünk:

A m. kir. posta-távirida és távbeszélőnél betöltendő 108 gyakornokjelölti állásra ezennel pályázat hirdettetik. Ezen állásokra az 1883. évi I. törvényzikk 14. §-a értelmében pályázhatnak, a kik középiskolát, vagy ezzel egyvangu más tanintézetet, érettségi vizsgával sikeresen elvégeztek, 18-ik életévüket betöltötték s magyar állampolgárok. Ezen feltételeken kívül a pályázók közegészséges, a posta- és táviridaszolgálatra test legalkalmas voltukat igazolni tartoznak. Továbbá azok, kik a középiskolát az 1901/902. tanévet megelőzőleg végezték, kötelesek hiteles módon azt is kimutatni, hogy azóta hol voltak alkalmazva, illetve mivel foglalatokodtak. A pályázat alá bocsátott állásokat a kerületi posta- és táviridaigazgatóságok fogják betölteni számszerint minden igazgatóság tizenkettőt (12). A sajátkezűleg irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal fölszerelt kérvények a már közszolgálatban állók által pedig az illető főszolgabíró vagy polgármester útján folyó évi augusztus hó 15-ig a szerint, a hol a pályázók alkalmaztatást óhajtának nyerni, a budapesti, kassai, kolozsvári, pécsi, nagyvárad, pozsonyi, soproni, temesvári vagy zágrábi posta- és táviridaigazgatóságokhoz nyújtandók be. Az említett határidőn túl folyamodványok csak az esetben fogadhatók el, ha a kitűzött határidőig pályázók kellő számmal nem jelentkezének. A pályázók közül kiválasztottak az illető posta- és táviridaigazgatóság felhívására, az igazgatóság vezetőjénél személyesen jelentkezni tartoznak, a ki azután felfogadásuk iránt végleg határoz.

A felfogadott posta- és távirida gyakornokjelöltek eskü helyett, ezt pótló fogalmat tesznek, két (2) korona napidíjban részesülnek s a köetkező föltételek mellett lépnek szolgálatba:

1. Állásukat az illetékes posta- és táviridaigazgatóság felhívására folyó évi október 1-én, vagy ha az igazgatóság másképp rendelkezének, ehhez képest elfoglalni tartoznak.

2. Kötelesek a posta- és táviridaigazgatóság által kijelölendő hivatalnál — melynek fegyelmi hatósága alatt allanak — a posta- és táviridakezelést gyakorlatilag elsajátítani s ott rendes szolgálatot teljesíteni.

3. 1903. évi szeptember 1-re saját költségükön Budapestre, illetve Zágrábba helyeztetnek át a posta- és táviridatisztképző tanfolyam hallgatására.

4. A posta- és táviridakepző tanfolyam tartama alatt mint annak rendes hallgatói, a tanfolyami szabályzatnak minden tekintetben alávetik magukat s a beiktatási és tandíjakat is, ha csak ezek alól föl nem mentettek, fizetni kötelesek.

5. Napidíjaik élvezetén a tanfolyamnak 10 óra terjedő ideje alatt is megmaradnak; de annak fejében, a tanfolyam székhelyén levő posta és táviridaigazgatóság rendelkezése szerint szabad idejükben gyakorlatilag szolgálatot teljesíteni tartoznak.

6. A kik ezen föltételeknek eleget nem tesznek vagy a kiknek magaviselete, avagy megbízhatósága kifogás alá esik, valamint azok is, a kik a posta- távirida és távbeszélőszolgálatra más okok miatt alkalmatlanoknak találtatnak: a szolgálat, illetve ezen próbaképeni alkalmaztatás alól minden további igény nélkül egyszerűen fölmentetnek.

7. Azok viszont, a kik gyakorlati alkalmaztatás alatt teljesen beválnak, a posta- és táviridatisztképző tanfolyam szabályszerű elvégzése s a posta- és táviridatiszti alapvizsga sikeres letétele után posta- és táviridagyakornokokká neveztetnek ki az 1893. évi IV. törvényzikk 11-ik §-ában megállapított segélydíjjal, azaz, ha felsőbb tanintézetet végeztek, évi 1000 korona, különben pedig évi 800 korona segélydíjjal; a posta- és táviridatisztképző tanfolyam szabályzata által előirt szekvizsga sikeres letételével pedig igényt szereznek a X-ik fizetési osztályba sorozott s az 1893. évi IV-ik törvényzikkben meghatározott illetményekkel javadalmazott posta- és táviridatiszti állásokra.

A közönség köréből.*)

Tanítás ügy.

Gyakran felmerült tanítók és tanárok között az a dolog, hogy Hajduszoboszló megkerülve Debreczenből sokan Pozsonyban, Budapesten és Sajó Gömörben vizsgáznak le és pedig összevontan aránylag nagyon rövid idő alatt.

Ezt társalgás közben magam is nem egyszer mondtam a Nagyságos tanfelügyelő urnak, aki más oldalról is gyakran érteztül ezen ügyről. Elvégre a tanfelügyelő ur nem hallgathatja el a több oldalról felmerült hírt. Hisz így az ő megkerülésével juthatott volna magasabb körbe, ezért maga a tanfelügyelő ur tett hivatalos jelentést.

Miért egy pár kartársam engem kerget és üldöz, engem vadolva a bejelentéssel. Sajnosan tapasztaltam, hogy H. Szoboszlón 12 vizsgázó közül 9 elbukik, másutt pedig könnyedén levizsgáznak, ezt társalgás közben én is, más is beszélte és igazolható is. Ez azonban nem feljelentés.

Az a feljelentés, ha valaki kéri is a vizsgálat megejtését. Ezt én soha nem kerstem s ezt a nagyságos tanfelügyelő ur hajlandó is igazolni.

Mínthogy kartársaim tisztesség iránti véleményének mindenkor meghajlok, kérem az érdeklődőket, függeszék fel ítéletüket s ne hallgassanak fogadatlan ügyvédekre. Azaz intézet majd védi magát s keres is nyer is elégtételt, ha kell nyernie.

En felajánlottam becsületbírásgot, erre nem kaptam választ. Kértem, hogy az érdekeltek urak menjenek fel a tanfelügyelő urhoz — Ő hivatta őket. Nem mentek. E szerint neheztelésüket fajdalommal viselem. Elfér a többi kereszt mellett.

Debreczen, 1902. július 21.

Szentjóbó Kálmán.

* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerkesztőség.

CSARNOK.

Vaterloo.

Ereckmann—Chatrián elbeszélése után fordította: ifjabb Móricz Pál.

A mióta a fegyvermühelyben dolgoztam, némileg bizakodtam. De azért teljesen még sem volt nyugtom; mert a régi szabadságos katonák és ujonczok hátbörönddel, de a magok ruhájában, szájával marsoltak át a városon. Lelkesedve kiáltottak: „Éljen a császár!” A városháza nagytermében sze-

relték fel őket, a vármegye költségén, a szükséges katonai felszereléssel, azután tovább masiroztak a hadsereghez. Szerencsés utat kívántam nekik.

A városbeli összes szabók egyenruhát szabtak, varrtak. Még a zsandároktól is elvették a lovakat a lovas katonaság számára. Parmentier báró, a polgármester ur maga is verbuválta a tizenhat-tizenhét éves ifjakat is, hogy csapjanak fel a Brice ezredes csapatjába, a melynek a Czorne, Czinelle és Saar vonalat kellett védeni. A báró az ifjakhoz a régi rómaiak példájáról beszélt és úgy lelkesítette őket a haza védelmére. Midőn ezeket hallottam, magamban így gondolkodtam.

— Hát ha olyan szépek talalod, akkor miért nem csapsz fel magad is katonának?

Elkezelhető, még inkább fokozottan igyekeztem a fegyvermühelyben. Semmennyiért nem fáradtam volna bele. Éjjel, mint nappal kovácsoltam volna a fegyvert, a szuronyokat. A midőn Montreval őrnagy munkas igyekezetemet látta, maga is csodálkozott:

— Alabonnör! Ez már igazán derék munkás! Magával meg vagyok elégedve Bertha!

Nagyon jól esett a buzdító szó és hogy vidítsam, Katiczámmal is közöltem az elismerést. Már szinte bizonyosra vettük, hogy Montreval őrnagy ur Pfalczburgban tart vissza engemet.

Az ujságok mind csak az új alkotmányról beszéltek. Goulden ur ugyan kifogásolta majd ezt, majd azt a cikkelyt, de én helyben hagytam volna valamenynyit, csakhogy végét értük már egyszer a folytonos litániázásnak. Ilyen nagy politikussá nevelődtem, a mikor azon hitben ringatódtam, hogy nem forog a bőröm veszélyben.

Ezen állapotom egész május 23-ig tartott. Ez nap tizóráját a nagymühelyben dolgoztam és éppen a fegyvereket csomagoltam a ládába. A nagyterem kettős szárnyu ajtaja kinyílt és a szekeresz katonák a kint várakozó málhas szekerekre rakosgatták fel a fegyverrel tele rakott ládákat. Éppen az utolsó ládát szögeztem be, a mikor a szolgálattevő mérnök, Róbert, a vállamra kop-pintott és halkan ezt mondotta:

— Bertha, Montraval őrnagy kíván önnel beszélni. Odafönt van a pavillonban

(Folyt köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Tör. Az eleven tudósításokat közöljük. A tiszteletpéldányt megindította a kiadóhivatal.

M. L. Helyben. A versgyűjteményt megkaptuk. Véleményt mondunk, noha nagyon sokfelől igénybe vagyunk véve.

Névtelen. Az orgona versenyre vonatkozó névtelen közleményt papirkosárba dobtuk, éppen ezért mert névtelen a közlemény. Ha név aláírással lett volna ellátva, akkor a „Közönség köréből” helyt adtunk volna neki.

G. M. Az érzés nem hiányzik a versikéből. Hát szeresse és dicsőítse továbbra is a szép magyar földet, de a verseit szerkessze gondosabban. Ez kezdetleges. Nem közöljük.

Székely kálmánista. A papválasztás ideje még nincs meghatározva. Még a pályázati határidő sem járt le. Így tehát mivel még azt sem tudjuk, hogy kik pályáztak vagy pályáznak, legkevésbé feltehetünk meg azon kérdésére, kinek van a legtöbb kilátása? 2., a kérdéses pör még mindig a vizsgálati folyamatban van. Afelől a vádlott nyugton alhat és alszik is. Az igazság kimondásáért nem fogják őt elítélni.

Nyilttér.**Selymet csak elsőrendü**

gyártmányt ve yen ön, a legolcsóbb nagybani árakhoz, méter és öltözet számra. Magánfeleknek bérmentve és vámmentes szétküldés. A legujabbak elérhetetlen nagy választékban, fehér, fekete és színes selymekben minden fajból.

Ezerayi elismerő levél. Minták bérmentve. — Svajczba 25 fl. levélbélyeg kell.

Union selyemszövőgyár

Adolf Grieder & Cie Zürich (Schweicz.)

kir. udv. szállítók.

Honvéd tiszthelyettesi egyenruhát keresek megvételre. Czim a kiadóhivatalban.

Eladó vagy kiadó.

A vasut és esolnakázó tó mellett gyárhelyi ségnek, ipartelepnek, alkalmas új épület-ugyanott lakások is kaphatók. Értekezhetni Kétmalom-u. 11.

Eladó fák. 750-ből választva 600 szállfa eladó. Ugyan ott kifaragott lábfák és szilfák szinte kaphatók, valamint 2 1/2 öl varga tűzifa eladó. Honvéd-u. 62.

Azonnali belépésre keresünk egy a kettős könyvvitelben teljesen jártas könyvelőnőt. Fénykép és bizonyítvány másolatokkal ellátott írásbeli ajánlatokat a fizetési igények megjelölésével kerünk. László Albert és társa könyvkereskedése.

Tanuló fűszerüzletbe teljes ellátás mellett azonnali belépésre kerestetik. Czim a kiadóban.

Egy ház a csillag- utcán üzlethelyiséggel eladó vagy aug. hó 1-től egész udvarával kiadó. Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

H.-Böszörményben 1 magtár, melybe 4-500 mmáza termény elfér, olesó árban kiadó. Értekezni Debreczenben Varga-u. 43 sz. a. a tulajdonossal.

Őszi zab.

Felső Németországból a brádstedti gazdasági tanintézetből dr. Schats tanár ur által hozzá jutottam **50 kiló őszi zabhoz**, 3 év óta termelem a legjobb sikerrel. A termelők részére igen szívesen megosztom, egy zsák 60 kilo súlyban **10 kor**. Megrendelést elfogadok e hó végeig. Az őszi zabot már augusztus harmadik hetében elkell vetni. Dus természeténél fogva még azzal az előnnyel is bír, hogy június hó végén, mikor legjobban fizetik, már piacra lehet vinni.

Lázár István

a báró Bánffy hitbizomány szilágy-nagyfalusi uradalom bérlője.

Csodalatti árverés.

A Biedermann E. és Fia cég csődtömegéhez leltározott butorok és irodai felszerelések — utóbbiak között egy nagy és egy kisebb pénzzsekreny **1 évi aug. hó 4-én d. u. 3 órakor** a Piacz-u. 42 sz. a. bírósági végrehajtó közbejöttével tartandó nyilvános árverésen elfognak adatni. Az elárverezendő tárgyakat vagy azok jegyzékét az érdeklődőknek megmutatom.

Debreczen, 1902. jul. 20.

Dr. Kőrösi Kálmán.

ügyvéd, csődtömeggondnok. Piacz u. 71 sz.

Tanulók felvétetnek 5 elemi osztály végzettséggel asztalos műhelyben. Dorsch Hugónál külső vásártér.

Szép bajusz nyerhető rövid időn a híres „Hajdusági pedrő” használata által. Egy doboz 40 fl. Kapható Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerárban, valamint a készítő **Grósz Nagy Ferencz** gyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

Zwach-féle Unicum

legjobb gyomor erősítő likőr vörös keresztel kapható Czeglédy és Polgárnál.

Nyári ruhák, batistok, zefírek, áttört kelmék, picket mellények

tisztítását

kifogástalanul teljesíti

Hrabéczy Antal

ruhafestő és vegyészeti

tisztító intézete

Debreczen

Széchenyi utca 42.

Az általam legpontosabban összeállított és tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerárban.

Ara egy kis üvegnek 45 kr., nagy üvegnek 90 kr.

≡ Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek. ≡

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik.

Tóth Béla gyógyszerár és illatszerraktára
DEBRECZENBEN (Tisza palota.)

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.

